

Miron Cristea, primul Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, trecea la Domnul în urmă cu 87 de ani

Vineri s-au împlinit 87 de ani de la mutarea la Domnul a primului Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, Miron Cristea.

S-a remarcat printr-o intensă activitate de organizare și dezvoltare a vieții bisericești și culturale. În contextul unor profunde transformări sociale și politice, a participat la Marea Unire din anul 1918, a contribuit la lucrarea administrativă a Bisericii Ortodoxe Române și a avut un rol esențial în ridicarea acesteia la rangul de Patriarhie.

Formarea intelectuală

Patriarhul Miron Cristea, pe numele de botez Elie (Ilie), s-a născut în iulie 1868, la Toplița, localitate aflată atunci în Imperiul Austro-Ungar (astăzi, județul Harghita).

A urmat școala la Bistrița și liceul la Năsăud, iar ulterior a primit o bursă din partea Mitropoliei Ardealului pentru a studia la Universitatea Eötvös Loránd din Budapesta.

În anul 1895 a obținut titlul de doctor în filologie, cu o teză dedicată vieții și operei lui Mihai Eminescu, realizată la numai șase ani după moartea marelui poet. În

lucrarea intitulată „Eminescu, viața și opera. Studiu asupra unor creații mai noi din literatura română”, apare pentru prima dată sintagma „luceafărul poeziei românești”.

Susținător al Marii Unirii

Încă din tinerețe, viitorul patriarh s-a remarcat printr-o puternică conștiință națională, avându-l drept model pe Sfântul Ierarh Andrei Șaguna.

În anul 1902, a fost tuns în monahism la Mănăstirea Hodoș-Bodrog, primind numele Miron, iar un an mai târziu a fost hirotonit ieromonah. În 1908, a fost ridicat la rangul de protosinghel.

Între anii 1895-1909, a activat ca secretar eparhial și consilier al Arhiepiscopiei Sibiului, remarcându-se prin implicarea în proiectul construirii Catedralei Ortodoxe din Sibiu și prin activitatea dedicată susținerii vieții culturale a românilor din Transilvania.

În anul 1909, a fost ales Episcop al Caransebeșului. În această calitate a participat la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia din 1 decembrie 1918, conducând delegația românilor bănățeni.

În anul 1919, a fost ales membru de onoare al Academiei Române, iar ulterior a devenit Mitropolit Primat al României.

Înființarea Patriarhiei Române

După consolidarea statului român după Marea Unire, mai multe personalități ale vieții culturale și politice au susținut înființarea Patriarhiei Române. Propunerea a fost discutată în ședința Sfântului Sinod din 4 februarie 1925. Mitropolitul Primat Miron Cristea a fost ales primul Patriarh al României, fiind întronizat în prima zi din luna noiembrie 1925.

Patriarhul Miron a contribuit la reorganizarea administrativă a Bisericii Ortodoxe Române. A sprijinit înființarea unor noi eparhii la Alba Iulia, Bălți și Ismail, precum și reînființarea vechilor centre episcopale de la Tomis, Oradea și Cluj-Napoca.

Primul Întâistătător al Bisericii Ortodoxe Române a întemeiat Institutul Biblic și de Misiune Ortodoxă.

În perioada păstoririi sale au fost realizate importante proiecte edilitare, printre care construirea Reședinței Patriarhale și restaurarea Catedralei Patriarhale din București, fiind propusă pentru prima dată și locația pentru ridicarea Catedralei Naționale.

Patriarhul Miron Cristea a trecut la Domnul în data de 6 martie 1939 și a fost înmormântat cu funeralii naționale în Catedrala Patriarhală din București.

Foto credit: Editura Basilica

basilica.ro